

Enharmoniczne dźwięki

W systemie równomiernie temperowanym dźwięki enharmoniczne to takie, które mają różny zapis, ale jednakowe brzmienie, na przykład *cis-des* albo *gis-as*

Przy użyciu podwójnych znaków chromatycznych każdy dźwięk można zapisać enharmonicznie, np. *cisis-d-eses*. Przed wprowadzeniem systemu równomiernie temperowanego każdy z tych dźwięków miał inną wysokość, dlatego ich użycie było obwarowane wieloma zasadami, mającymi zapewnić dobre brzmienie (patrz też: [enharmonia](#)).

Nie tylko pojedyncze [dźwięki](#), ale całe [gamy](#) mogą być enharmoniczne, na przykład *Fis-dur* i *Ges-dur*, a zwłaszcza *Des-dur* i *Cis-dur*. W pierwszym przypadku wybór [tonacji](#) zależy od tego, czy kompozytor preferuje tonacje z krzyżykami czy z bemolami. Natomiast z drugiej pary znacznie częściej stosowana jest *Des-dur*, która ma tylko pięć bemoli przy kluczu. O wiele łatwiej się to czyta niż opatrzoną siedmioma krzyżykami *Cis-dur*. Poza tym modulacja do [tonacji](#) dominanty w *Des-dur* redukuje liczbę znaków do czterech bemoli (*As-dur*), zaś modulacja do *GIS-dur* wymaga użycia podwójnych krzyżyków (*fisis*), bo te pojedyncze już przestają wystarczać.